

**“मीठे बच्चे- जति यादमा रहन्छौ, पवित्र बन्छौ, त्यति पारलौकिक माता-पिताबाट आशीर्वाद
मिल्छ, आशीर्वाद मिल्नाले तिमी सदा सुखी बन्छौ।”**

प्रश्न:- बाबाले सबै बच्चाहरूलाई कुनचाहिँ राय दिएर कुकर्मबाट बचाउनु हुन्छ?

उत्तर:- बाबाले राय दिनु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! तिमी सँग जे जति धन-दौलत आदि छ, त्यो सबै आफ्नो पासमा राख, अनि ट्रस्टी भएर चल। तिमीले भन्दै आयौ- भगवान् यो सबै हजुरको हो। भगवानले बच्चा दिनुभयो, धन-दौलत दिनुभयो, अब भगवानले भन्नुहुन्छ- यी सबैबाट बुद्धियोग निकालेर तिमी निमित्त (ट्रस्टी) होऊ, श्रीमतमा चलेमा कुनै पनि विकर्म हुने छैन। तिमी श्रेष्ठ बन्छौ।

गीत:- ले लो दुआयें माँ बाप की...

ओम् शान्ति। शिवबाबा सेन्टरका टिचरहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ- जो बच्चाहरू भन्छन् हाम्रो मुख खुल्दैन, सम्झाउन सक्दैनौं- उनीहरूलाई कसरी सिकाउने? चित्रद्वारा सम्झाउन त धेरै सजिलो छ। साना बच्चाहरूलाई चित्र देखाएर सम्झाउनु पर्छ, हैन! यस्तो होइन, क्लासमा सबै आएर बस्ने बित्तिकै तिमीले मुरली सुरु गरिहाल्ने हो। होइन। यो त दिलै देखि सम्झाउनु छ। बच्चाहरूले गीत त सुन्यौ। एक हुनु हुन्छ पारलौकिक माता-पिता जसलाई याद गरिरहन्छन्- तिमी माता-पिता... उहाँ हुनु हुन्छ सृष्टिका रचयिता। माता-पिताले अवश्य पनि स्वर्ग नै रचनुहुन्छ। सत्ययुगमा स्वर्गवासी बच्चाहरू हुन्छन्। यहाँका माता-पिता स्वयं नै नर्कवासी छन् भने बच्चाहरू पनि नर्कवासी नै पैदा गर्नेछन्। गीतमा भनियो- ले लो दुआयें माँ-बाप की... तिमीलाई थाहा छ- यो समयका आमा-बुवाले त आशीर्वाद दिंदैनन्। स्वर्गवासीले आशीर्वाद दिन्छन्, जुन आशीर्वाद फेरि आधाकल्प चल्छ। फेरि आधा कल्पपछि श्रापित हुन्छन्। स्वयं पनि पतित बन्छन् र बच्चाहरूलाई पनि बनाउँछन्। त्यसलाई आशीर्वाद त भनिंदैन। श्राप दिंदा-दिंदा सबै श्रापित बनेका छन्, कति दुःख नै दुःख छ, त्यसैले माता-पितालाई याद गर्छन्। अहिले उहाँ माता-पिताले आशीर्वाद दिइराख्नु भएको छ। पढाएर पतितबाट पावन बनाइरहनु भएको छ। यहाँ आसुरी सम्प्रदाय, रावण राज्य छ। त्यहाँ देवी सम्प्रदाय, राम राज्य हुन्छ। रावणको राज्य पनि भारतवर्षमा हुन्छ। शिवबाबा, जसलाई राम भनिन्छ, उहाँको जन्म पनि भारतवर्षमा हुन्छ। तिमी जब वाम मार्गमा जान्छौ तब रावण राज्य सुरु हुन्छ। त्यसैले राम परमपिता परमात्मा आएर पतितबाट पावन बनाउनु हुन्छ। रावण आएपछि मनुष्यहरू पतित बन्छन्। गाउँछन् पनि- राम गयो, रावण गयो, जिनका बहु परिवार है। रामको परिवार त धेरै सानो छ। अरू सबै धर्म रहँदैनन्, सबैको विनाश हुन्छ। बाँकी तिमी देवी-देवताहरू रहनेछौ। तिमीहरू, जो अहिले ब्राह्मण बनेका छौ, सत्ययुगमा ट्रान्सफर हुनेछौ। त्यसैले अब तिमीलाई माता-पिताको आशीर्वाद मिलिरहेको छ। माता-पिताले तिमीलाई स्वर्गको मालिक बनाउनु हुन्छ। त्यहाँ त सुख नै सुख छ। यस समय कलियुगमा दुःख छ, सबै धर्म दुःखी छन्। अब कलियुगपछि फेरि सत्ययुग आउनु छ। कलियुगमा कति धेरै मनुष्यहरू छन्, सत्ययुगमा त यति मनुष्य हुनेछैनन्। जति ब्राह्मण बन्छन् उनीहरू नै त्यहाँ देवता बन्छन्। उनीहरूको पनि त्रेतासम्म वृद्धि हुँदै जान्छ। भनिन्छ क्राइस्ट भन्दा ३०००

२०७५ कार्तिक ६ मंगलबार २३-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
वर्ष पहिले सत्ययुग थियो। इसा पूर्व (बिफोर क्राइस्ट) र इसा पश्चात् (आफ्टर क्राइस्ट)। सत्ययुगमा त
एउटै धर्म, एउटै राज्य हुन्छ। त्यहाँ मनुष्यहरू पनि थोरै हुन्छन्। केवल भारतखण्ड हुन्छ, त्यहाँ अरू कुनै
धर्म हुनेछैन। केवल सूर्यवंशी नै हुन्छन्। चन्द्रवंशी पनि हुनेछैनन्। सूर्यवंशीलाई भगवान्-भगवती पनि
भन्न सकिन्छ किनकि उनीहरू सम्पूर्ण हुन्छन्।

तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— पतित-पावन त एक परमात्मा नै हुनु हुन्छ। (चक्रतिर इशारा गर्दै) हेर,
बाबा माथि बस्नु भएको छ। उहाँले ब्रह्माद्वारा स्थापना गराउँदै हुनु हुन्छ। अहिले तिमी पढिरहेका छौ।
जब यी देवताहरूको राज्य रहन्छ तब अरू कुनै धर्म रहँदैन। फेरि आधाकल्पपछि वृद्धि हुँदै जान्छ।
माथिबाट आत्माहरू आउँदै जान्छन्, वर्ण बदलिदै जान्छ, जीव आत्माहरू बढ्दै जान्छन्। सत्ययुगमा
हुन्छन् ९ लाख, फेरि करोड हुन्छन् फेरि वृद्धि हुँदै जान्छ। सत्ययुगमा सबै श्रेष्ठाचारी थिए, अहिले
भ्रष्टाचारी छन्। यस्तो होइन, सबै धर्मावलम्बी श्रेष्ठाचारी बन्छन्। कति धेरै मनुष्य छन्। यहाँ पनि
भ्रष्टाचारीबाट श्रेष्ठाचारी बन्न कति मेहनत लाग्छ। घरी-घरी श्रेष्ठाचारी बन्दा-बन्दै फेरि विकारमा गएर
भ्रष्टाचारी बन्न पुग्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— म आएको छु, तिमीलाई कालोबाट गोरो बनाउन, तिमी घरी-
घरी गिर्न पुग्छौ। बेहदका बाबाले त सीधा कुरा बताउनु हुन्छ। भन्नुहुन्छ— यो के कुल कलंकित बन्छौ,
कालो मुख गछौ। के तिमी गोरो बन्दैनौ? तिमी आधा कल्प श्रेष्ठ थियौ फेरि कलाहरू कम हुँदै जान्छन्।
कलियुग अन्तमा त कलाहरू बिल्कुलै खतम हुन पुग्छन्। सत्ययुगमा केवल एउटै भारतखण्ड थियो।
अहिले त सबै धर्महरू छन्। बाबा आएर फेरि सत्ययुगी सृष्टि स्थापना गर्नुहुन्छ। तिमीलाई पनि श्रेष्ठाचारी
बन्नु पर्छ। श्रेष्ठाचारी कसले आएर बनाउनु हुन्छ? बाबा हुनु हुन्छ नै गरिब निवाज। पैसाको कुरा छैन।
बेहदका बाबाको पासमा श्रेष्ठ बन्न आउँछन् फेरि पनि मनुष्यहरू भन्छन्— तिमी त्यहाँ किन जान्छौ?
कति विघ्न पाउँछन्। तिमीलाई थाहा छ— यस रूद्र ज्ञान यज्ञमा असुरहरूको विघ्न धेरै पर्छन्।
अबलाहरूमाथि अत्याचार हुन्छ। कोही फेरि स्त्रीहरूले पनि धेरै हैरान गर्छन्। विकारको लागि विवाह
गर्छन्। अब बाबाले काम चिताबाट निकालेर ज्ञान चितामा बसाउनु हुन्छ। जन्म-जन्मान्तरको ठेक्का छ।
यस समयमा छ नै रावण राज्य। सरकारले कति उत्सव मनाउँछन्। रावणलाई जलाउँछन्, खेल हेर्न
जान्छन्। अब यो रावण कहाँबाट आयो? रावणको जन्म भएको त २५०० वर्ष भएको छ। रावणले
सबैलाई शोक वाटिकामा बसाइदिएको छ। सबै दुःखी नै दुःखी छन्। राम राज्यमा सबै सुखी नै सुखी
हुन्छन्। अहिले कलियुगको अन्त हो। विनाश सामुन्ने खडा छ। यति करोडौं मनुष्यहरू मर्नेछन् भने
अवश्य लडाइँ हुनु नै छ नि। तोरी पिसे जस्तै सबै पिसिन्छन्। अहिले देखिरहेका छौ— तयारी भइराखेको
छ। बाबाले स्वर्गको स्थापना गरिरहनु भएको छ। यो ज्ञान अरू कसैले दिन सक्दैन। यो ज्ञान बाबा नै
आएर दिनु हुन्छ र पतितलाई पावन बनाउनु हुन्छ। सद्गति गर्नेवाला एक बाबा नै हुनु हुन्छ। सत्ययुगमा
हुन्छ नै सद्गति। त्यहाँ गुरुको आवश्यकता रहँदैन। अहिले तिमी यो ज्ञानबाट त्रिकालदर्शी बन्छौ।
सत्ययुगमा लक्ष्मी-नारायणमा यो ज्ञान बिल्कुलै हुँदैन। त्यसैले फेरि परम्परा देखि यो ज्ञान कहाँबाट
आयो? अहिले हो कलियुगको अन्त। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी मलाई याद गर। स्वर्गको राजधानी स्थापना
गर्ने बाबा र वर्सालाई याद गर। पवित्र त अवश्य रहनु छ। त्यो हो पावन दुनियाँ, यो हो पतित दुनियाँ।

२०७५ कार्तिक ६ मंगलबार २३-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
पावन दुनियाँमा कंस, जरासन्ध, हिरण्यकश्यप आदि हुँदैन्। कलियुगको कुरालाई सत्ययुगमा लिएर
गएका छन्। शिवबाबा आउनु भएको छ कलियुगको अन्तमा। आज शिवबाबा आउनु भएको छ भोली
श्रीकृष्ण आउँछन्। त्यसैले शिवबाबा र श्रीकृष्णको भूमिकालाई मिलाइदिएका छन्। शिव भगवानुवाच—
उहाँद्वारा पढेर कृष्णको आत्माले यो पद पाउँछ। उनीहरूले फेरि भूलले गीतामा कृष्णको नाम
राखिदिएका छन्। यो भूल फेरि पनि हुन्छ। मनुष्य भ्रष्टाचारी बन्छन् तब नै बाबा आएर श्रेष्ठाचारी बनाउनु
हुन्छ। श्रेष्ठाचारी नै ८४ जन्म पूरा गरेर भ्रष्टाचारी बन्छन्। यस चक्रमा सम्झाउन त धेरै सजिलो छ। वृक्षमा
पनि देखाइएको छ— तल तिमी राजयोगको तपस्या गरिरहेका छौ, माथी लक्ष्मी-नारायणको राज्य छ।
अहिले तिमी जरामा बसेका छौ, जग (फाउन्डेसन) लागिरहेको छ। तिमीलाई थाहा छ— फेरि सूर्यवंशी
कुलमा जान्छौ। राम राज्यलाई वैकुण्ठ भनिँदैन। वैकुण्ठ कृष्णको राज्यलाई भनिन्छ।

अब त तिम्रो पासमा धेरै आउँछन्। प्रदर्शनी आदिमा तिम्रो नाम प्रख्यात हुन्छ। एक-अर्कालाई देखेर वृद्धि
हुँदै जान्छ। बाबा आएर यी सबै कुरा सम्झाउनु हुन्छ। चित्रहरूमा कसैलाई सम्झाउन धेरै सजिलो छ।
सत्ययुगको स्थापना भगवान् नै आएर गर्नुहुन्छ, आउनु हुन्छ पनि पतित दुनियाँमा। श्यामबाट सुन्दर
बनाउनु हुन्छ। तिमी कृष्णको राजधानीको वंशावली पनि हो। प्रजा पनि हो। बाबाले राम्रो सँग सम्झाउनु
हुन्छ। निराकार शिवबाबा आत्माहरूलाई बसेर सम्झाउनु हुन्छ— तिमी मलाई याद गर। यो हो रूहानी
यात्रा। हे आत्माहरू, तिमीहरूले आफ्नो शान्तिधाम, निर्वाणधामलाई याद गर्नु भन्ने स्वर्गको वर्सा
मिल्छ। अहिले तिमी संगममा बसेका छौ। बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई र आफ्नो वर्सालाई याद गरेमा तिमी
स्वर्गमा आउँछौ। जसले जति याद गर्नेछ र पवित्र रहन्छ त्यति नै उच्च पद मिल्छ। तिमीलाई कति ठूलो
आशीर्वाद मिलिरहेको छ— धनवान् भव, पुत्रवान् भव, आयुष्मान् भव। देवताहरूको आयु धेरै लामो
हुन्छ। अब यो शरीरलाई छोडेर बच्चा बन्नु भन्ने साक्षात्कार हुन्छ। त्यसैले यो भित्रै देखि आउनु पर्छ—
हामी आत्मा यो पुरानो शरीर छोडेर गर्भमा निवास गर्नेछौं। अन्त मति सो गति। बूढो भएर रहनु भन्दा त
म किन बच्चा नबन्ने! आत्मा यो शरीरको साथमा छ, त्यसैले पीडा महसुस गर्छ। आत्मा शरीर भन्दा
अलग हुन्छ भन्ने आत्मालाई कुनै तकलिफ महसुस हुँदैन। शरीरबाट अलग भयो समाप्त। हामीलाई अब
जानु छ, मूलवतनबाट बाबा लिन आउनु हुन्छ। यो दुःखधाम हो। अब हामी मुक्तिधाम जानेछौं। बाबा
भन्नुहुन्छ— सबैलाई मुक्तिधाम लिएर जान्छु। जुनसुकै धर्मवाला हुन् सबैलाई मुक्तिधाम जानु छ। उनीहरू
पुरुषार्थ पनि मुक्तिधाममा जानको लागि गर्छन्।

बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नु भन्ने मेरो पासमा आउँछौ। बाबालाई याद गरेर भोजन खाँदा
तिमीलाई तागत मिल्छ। अशरीरी भएर तिमी पैदल आबूरोडसम्म जाऊ। कहिल्यै तिमीलाई कति पनि
थकावट हुने छैन। बाबाले सुरुमा यो अभ्यास गराउनु हुन्थ्यो। हामी आत्मा हौं भन्ने सम्झन्थे। धेरै हल्का
भएर पैदल जान्थे। कति पनि थकावट हुँदैनथ्यो। शरीर विना तिमी आत्माहरू त सेकेन्डमा बाबाको
पासमा पुग्न सक्छौ। यहाँ एउटा शरीर छोड्नु सेकेन्डमा गएर लण्डनमा जन्म लिन्छन्। आत्मा जस्तो
तीव्र गतिवाला अरू कुनै चीज हुँदैन। त्यसैले अब बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! म तिमीहरूलाई
लिन आएको छु। अब म बाबालाई याद गर। अहिले तिमीलाई यथार्थमा बेहदका पारलौकिक पिताबाट

२०७५ कार्तिक ६ मंगलबार २३-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन आशीर्वाद मिलिरहेको छ। बाबाले बच्चाहरूलाई सर्वश्रेष्ठ मत दिइरहनु भएको छ। धन दौलत सबै तिमीले आफ्नो पासमा राख। केवल ट्रस्टी (निमित्त) भएर चल। तिमीले भन्दै पनि आएका छौ- हे भगवान्, यो सबै हजुरको हो। भगवानले यो बच्चा दिनुभयो, भगवानले यो धन-दौलत दिनुभयो। ठीकै छ, फेरि भगवान् आएर भन्नुहुन्छ- यी सबैबाट बुद्धियोग निकालेर तिमी ट्रस्टी भएर चल। श्रीमतमा चलयौ भने बाबालाई थाहा लाग्छ। तिमीले कुनै कुकर्म त गर्दैनौ। श्रीमतमा चलनाले नै तिमी श्रेष्ठ बन्छौ। आसुरी मतमा चलनाले तिमी भ्रष्ट बनेका छौ। आधा कल्प तिमीलाई भ्रष्ट बन्नमा लागेको छ। १६ कलाबाट फेरि १४ कला बन्छौ फेरि बिस्तारै-बिस्तारै कलाहरू कम हुँदैजान्छ, त्यसैले यसमा समय लाग्छ, नि। अच्छा-

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) हिँड्दा-डुल्दा अशरीरी बन्ने अभ्यास गर्नु छ। भोजन एक बाबाको यादमा खानु छ।
- २) माता-पिताको आशीर्वाद लिनु छ। ट्रस्टी भएर रहनु छ। कुनै पनि कुकर्म गर्नु छैन।

वरदान:- ज्ञान स्वरूप बनेर कर्म सिद्धान्तलाई बुझेर चल्ने कर्मबन्धन मुक्त भव

कतिपय बच्चाहरू जोशमा आएर सबै कुरा छोडेर किनारा गरेर तनबाट अलग हुन्छन् तर मनको हिसाब-किताब हुनाको कारण खिचिरहन्छ। बुद्धि गइरहन्छ, यो पनि एउटा ठूलो विघ्न बन्न पुग्छ। त्यसैले कसै सँग किनारा गर्नु छ भने पनि पहिले निमित्त आत्मा सँग भेरिफाई (प्रमाणित) गराऊ किनकि यो कर्मको सिद्धान्त हो। जबरदस्ती तोड्नाले मन बारम्बार गइरहन्छ। त्यसैले ज्ञान स्वरूप भएर कर्मको सिद्धान्तलाई चिन र भेरिफाई गराऊ तब मात्रै सहजै कर्मबन्धनबाट मुक्त हुन सक्छौ।’

स्लोगन:- आफ्नो स्वमानको सिटमा सेट रहेमा माया तिप्रो अगाडि समर्पित हुन्छ।